

nüüd kats ajastaiga, sīs olli Tarto makõnna Roela wállan tallohobbeste sean kottuside muhho tõbbi wäljatulnu nink wald otse ütse hobbeselõikaja man, sedda kannawallas kutsutas, abbi. Ent mes abbi temmast saije? Si mārastite! Kattelkümnel wiel hobbesel lass kannawal adert nink neist jäiwa wiis tükki seddamaid sīnnasamma paika mahha, kos neide werri olli wäljajoostnu, nink ne tõise katskūmmend olles nīsamma hukka lānnu, kui mõisaber es olles wahhele tulnu nink Tarto ellajaarstimise-koli man abbi otsnu. Kaunawal, ke kelega targemb olli kui kāega, teggi wiel hobbesel se lābbi otša, et ta mitte piute, ni kui sūnnis, enge risti olli werrelastmise rāwwaga sone sīsse rajõnu nink werresoont risti lābbilõnu.

Halle om nātta, et rummaluse nink pettuse lābbi sīin meie ma tallorahwal ni paljo hobbesse, tõpra nink mu koddoellaja ārralõpwa, kea weel kāwwa aiga neile olles wõinu hāād tetta; halle om ka nātta, et ne waese ellaja, kea innemist teniwa nink sūndimisest surmani neile tõõd teggewa nink neide pārrast waiwa nāwa, mitte nipaljogi armo ei sa, et, kui nemma omman rassedan orjusen tõbbitses jāwa, neide eest mõislikul wiisil hoolt kānnetas, et nemma jälle jalgu pāle sawa. Kalendriteggija, ke tallorahwast sõamest armastap nink pūhha kirja sõnna pārra ka ellajide pāle hallestap, kea Jummalast meie kaswus nink tullus meie wõimuse ālla õmma pantu, om sefīnnatse kirja lābbi tabtnu neide sīlmi üllesawwada, kea nāttēn ei nāe, nink neide kõrwu üllesawwada, kea kuulden ei tule, nink pāllep kiki, kea sedda luggewa nink tõttet ārratundwa, et nemma sedda parrembat teedmist nink tundmist, mes nemma sīst õmma lõidnu, mitte rāttikun ei hoia, enge kaswu pāle wäljaandwa, et nemma sedda kīnalt, mes neile pāl-lama om lāudetū, mitte wakka ālla ei panne, enge kīunle jalla pāle, et se kīgile paistap, kel walgust

wajja om, et ka ellajide arstimise polest meie maal tarkus nink mõistus nakkas weert wõtma nink egga-üts majamees, ellago ta linan ehk maal, kui tal ellaja arstimist wajja om, sārast meest appi kutsup, ke Tarto ellaja-arstimise-kolin om wäljaoppatu, ehk kui sesuggust ei olle saia, ennembe esst Tarto lina lāās abbi otsma, kui neid wannu tarfu mannu toma, kea omma winaga nink solaga, omma tubbaka nink pūs-sa-rohoga, mes nemma fige eddimālt kūsšīwa, esst henda üllespidawa, ent ellajile ennege kahjo teggewa. Kel kõrwu om kuulda, se kuulgo!

Jr. Unterberger,

Tarto ellaja-arstimise-koli prohwēsfer.

Tarto uniwersiteti wiekümne ojjastaja lõppetuse rõemo-pūhha 12. Tezembril 1852.

Kui johhus, et üts ehk tõine teie seast, arma luggeja, Tezembri kuul 1852. kats nāddalat enne Talsi-pūhhi Tarto linan olli, sīs ta om tõtteste immes pandnu, et liin tol ajjal paljo rahwakamb wäljanāūt kui mūhawal, nink et ni paljo õmme nink wõerid ulitsid mõda liitman olli, kui kunnage jaar-marke ajjal. Nede hõmmungul, 12. Tezembril, nātti suur rahwa sum Saksu ferriko pole liitwat nink uniwersiteti majjast tulliwa ennamb kui sadda Saksu uhlin kullaga titkitu rõiwin, mõel pusan nink kolmenurgaline kūbbar pāān, pariwiis wälja nink kāniwa ka ferriko pole minnema. Teie nāggite neid ferriko lāwwest sīsseminnawat, ent teie esst es julgu pūhha kotta astu, sest et se olli jo Saksu tāūs lāwwest al-tarini. Ent wäljastke saite teie nātta, et Jummalat kodda sīssest wāega illusaste puiega nink õsssega olli wäljaehhitetu nink et ilmaarwamata paljo kīunlid ol-